

[Christmas Møller.]

fuldkommen rimeligt, at den højtærede Minister omtalte Socialdemokratiets Hand- lemaade saaledes: Saadan taler de Røve for de Gæs. Se, hvem var nu Rævene? Det var altsaa Socialdemokraterne. Men hvem var Gæssene? (Afbrudelse). Nej, den højt- ærede Indenrigsminister tænkte jo, at det var de Konservative, der sigtedes til, men det var slet ikke dem, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg talte særlig til, for vi havde jo ikke hans Tale behov. Nej, dem, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg særlig talte til, var Venstre, saa hvis man skal se, hvem Udtalelsen rammer, vil man se, at det kan kun være Venstre.

Den højtærede Indenrigsminister talte om, at der ved Valglovens Ændring i 1919— 20 maatte være ført et Kulissearbejde og ført et nederdrægtigt Dobbeltspil overfor Venstre. Hvis den højtærede Indenrigs- minister vil se efter i Betænkningen fra Folketingets Valglovsudvalg i Rigsdagssam- lingen 1919—20, afgiven den 25. Februar, saa vil han i Mindretalsbetænkningen af Asger Karstensen og Korsgaard se hele Valgloven, som den er i Dag, udformet. Hvis man ser paa de Ændringsforslag, som blev stillet, og som blev stemt ned, vil man dér se Valgloven udformet, og altsaa ud- formet meget betydelig Tid, inden Valg- loven af 1920 kom til endelig Behandling her. Der kan altsaa aldeles ikke være Tale om at føre den Betragtning frem, som den højtærede Indenrigsminister har ført frem.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den højtærede Indenrigs- minister sagde, at det Udvalg, der nedsæt- tes, vil ikke være bemyndiget til at tage disse vidtrækkende Spørgsmaal op. Jeg tror ikke, at et Folketingsudvalg behøver Indenrigsministerens Bemyndigelse til at tage de Spørgsmaal op, Udvalget maatte ønske at tage op. Derimod vilde Ministeriet, hvis det selv tog Ledelsen af Forhandlingen om denne Sag, kunne opnaa Begrænsning af disse Spørgsmaal indenfor de Rammer, som man vilde sætte som Betingelse fra den Side, idet netop de, der ønsker at faa et Resultat af saadanne Forhandlinger, maatte være interesserede i at overholde denne Begræn- ning. Jeg tror, at man, selv om man ikke er naiv, maa kunne være paa det rene med, at en virkelig Mulighed foreligger i den Hen- seende.

Den højtærede Indenrigsminister sagde

derneft, at man havde rodet flittigt i gamle Køkkenmøddinger. Jeg tror dog, at den Tid, der har været anvendt paa at rode i disse Køkkenmøddinger fra Indenrigsministerens Side, i hvert Fald ikke har været mindre end den Tid, andre har anvendt derpaa. Jeg har overhovedet kun udtalt mig om Begiven- hederne i 1919 og 1920 paa Foranledning fra anden Side, men den højtærede Minister har i meget høj Grad beskæftiget sig med disse gamle Begivenheder. Naar den højt- ærede Minister nu sagde, at han og hans Venner i 1919 havde følt sig stillet overfor brudte Løfter, skal jeg dertil sige (Indenrigsministeren [Krag]: Nej, jeg sagde det ikke absolut, men jeg sagde, at hvis det ikke var Aftalen, udgaaet fra Amalienborg, saa var det Dobbeltspil.) Jeg forstaa det saaledes, at hvis Ministerens Stemning den Gang var behersket af en Følelse af at have staaet overfor brudte Løfter — jeg har tilbagevist enhver Tale derom og paavist, at den ikke var berettiget —, hvis man har haft en saadan Følelse i de paagæl- dende Lejre den Gang, beror det paa de sær- egne Lidenskaber, som paa det Tidspunkt greb det ærede Parti.

Et Spørgsmaal har Indenrigsministeren overhovedet ikke berørt i sin sidste Tale. Det er Spørgsmaalet om, hvad han mener med Hensyn til den forfatningsmæssige Praksis fra Landstingets Side, som han har anført og angivet som Resultat af Begiven- hederne af 1919. Mener han, at hvis et følgende Folketingsvalg føres med et gan- ske bestemt Spørgsmaal i Forgrunden og giver et Flertal for dette Spørgsmaals Løs- ning i en bestemt Retning, da er Landstin- get forpligtet til at bøje sig for den Beslutning, som Folketinget træffer? Jeg vilde sætte megen Pris paa at faa Svar paa dette Spørgsmaal.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede In- denrigsminister sluttede sit andet Fore- drag med nogle Bemærkninger om, hvad Udvalget maatte, og hvad det efter hans Mening ikke maatte. Jeg vil hertil sige, at dette havde efter mit Skøn overordentlig stor Interesse i det Øjeblik, den højtærede Indenrigsminister var Medlem af Udvalget. Jeg maa videre sige til den højtærede Mini- ster, at han behøver ikke at gaa ud fra, at Udvalget vil drøfte andre Ting, end det mener sig berettiget til. Jeg gør yderligere kun opmærksom paa, at det er Venstres